

www.e-rara.ch

Demosthenis et Aeschinis principum Graeciae oratorum opera

Demosthenes

Basileae, [1571-]1572

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-98668>

Demosthenis Tertia In Philippum Oratio, IX. Hieronymo Wolfio interprete

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

A Quid igitur id est? Quod dum vos neque magnum neque paruum quicquam quod oportet facitis: res male se habent. Quae si vobis omni officio fungentibus, in hoc loco essent: ne spes quidem relinqueretur, eas fore meliores. nunc, socordiam vestram & negligentiam superavit Philippus: civitatem non superavit: neque, victi vos, imò ne loco quidem moti estis. Quod si omnes in eo consentiremus: Philippum gerere bellum cum repub. & pacem violare: nihil aliud suaforem dicere & consulere oporteret, quam quo pacto Philippum & tutissimè & facillimè ulcisceremur. Cum autem ea sint quorundam ineptiae: ut, urbes illo occupante, & multa quae vestra sunt, obtinente, & omnes mortales exagitante: quosdam ferant, in concionibus subinde dictitantes: nostrum esse quosdam qui bellum excitemus: caute nobis agendum, & ea opinio minuenda & refutanda est: cum verendum sit, ne quis, ubi scripserit & suaserit, propulsandas esse iniurias: in crimen excitati belli veniat. Ego verò hoc primum omnium dico & pronuncio: Si civitati vel pacem agere, vel gerere bellum licet, id quod in nostra potestate est (ut hinc ordiar) affirmo ego, pacem agendam esse nobis: & postulo, ut is qui hac dicit, decernat & agat, non faciat imposturam. Sin alius, cum arma in manibus habeat, & magnas copias circa se, nomen pacis nobis obijcit, factis belli ipse vititur: quid reliquum est aliud, prater ultionem? Quod si profiteri vultis, ut ille, vos pacem agere: non refragor. Si quis autem eam pacem esse putat: per quam ille, ceteris captis omnibus contra nos venturus est: is primum insanit: deinde pacem vestram erga illum, non illius erga vos, commemorat. Illud autem est quod omnibus suis largitionibus Philippus mercatur, ut, cum ipse bellum vobiscum gerat, à vobis bello non petatur. Verum si tantissimè contabimur, dum se vobiscum belligerare fateatur: erimus omnium stolidissimi. Neque enim, tametsi Atticam ipsam inuasit, & Piraeum, hoc dicit: si ex ijs, quae in alios fecit, coniectura capienda est. Nam & Olynthijs, cum quadraginta ab urbe stadijs abesset, edixit, alterutrum fieri oportere, vel Olyntho illis excedendum, vel sibi Macedonia. Superiore autem tempore, si quis ei tale aliquid crimini daret, indignabatur, & se per legatos excusabat: & ad Phocenses, tanquam ad socios & amicos est profectus, & legati Phocensium eum proficiscentem comitabantur: & apud nos multi contendebant, eius ingressum non è re fore Thebanorum. Quin & Pheras nuper, ut amicus & socius, in Thessaliam ingressus, occupavit & tenet. Ac postremo miseris illis Oritis dixit, se misisse ad eos ex benevolentia milites, qui eos viserent. audire enim se, laborare illos, & seditionibus agitari. Esse autem socij & veri amici, huiusmodi adesse temporibus. Putatis igitur eum esse Philippum, qui, cum eos homines, qui nihil ei nocere potuissent, ne verò sibi noceretur, fortasse cauere potuissent, decipere, quam indicto bello cogere maluerit: vobiscum sit ex professo belligeraturus? id quod, dum ultro fallimini? Non ita est, Etenim mortalium omnium vacordissimus esset, si dum vos, qui iniurijs afficimini, nihil eum accusatis, sed civium vestrorum quosdam culpatis, & mulctare vultis: ipse consopita vestra inter vos lite & contentione, denunciaret, in se arma esse convertenda, & mercenarijs suis ea verba eriperet, quibus vos differunt, negantes eum gerere bellum cum republica. Verum, estne prohi diuinam fidem, quisquam sana

Exempla
insidiarum
Macedo-
nis.

sana mentis qui vel pacem seruantem, vel bellum secum gerentem, è verbis magis quàm è factis aestimabit? Nemo sanè. Atqui Philippus ab initio, pace recens facta, Diopithe nondum ducente exercitum, neque missis ijs qui nunc in Chersoneso sunt, Serrium & Doriscum occupabat: & Serrij castri & Sacri montis milites eiciebat, quos noster imperator ibi collocarat. At ista agendo quid faciebat? In pacem quidem iurabat. Neque quisquam dicat, Quanti verò ista sunt? aut, Quid ista attinent ad rempublicam? Vtrum ea enim parua sint, aut nulli cura vobis fuerint: alia erit ea disputatio. Sed iurisdictionis religio & iusticia, siue in paruis, siue magnis in rebus violetur, eandem utrumque vim habet. Age iam, cum Chersonesum, quam Rex Persarum omnesq; Graci nostram esse iudicauerunt, & milites immittit, & has literas mittit: quid agit? Se belligerare negat. Ego verò tantum abssum, ut eum agentem talia, pacem vobiscum factam seruare fatear: ut & Megaris inuadendis, & in Eubæa tyrannide molienda, & nunc in Thraciam prodeundo, & insidijs in Peloponneso comparandis, & que facit, omnia cum exercitu faciendo, soluere affirmem pacem, & bellum vobiscum gerere. Nisi eos fortasse qui machinas admoliuntur, pacem agere dicatis, donec eas iam ad ipsa mania adduxerint. Sed non dicetis. Qui enim quibus ego capiar, ea agit & instruit, is bellum mecum gerit, et si me nondum vel iaculis vel sagittis petat. Quo igitur vos in periculo eritis, si quid acciderit? In eo, quod Hellespontus à vobis alienabitur: quod is qui vobiscum bellum gerit, Megaris & Eubæa potietur: quod Peloponnesenses cum eo cospirabunt. Eum igitur qui hanc machinam contra urbem erigit atque apparat, pacem agere dicam erga vos? Multum certe abest. Nam quo die Phocenses sustulit: ab eo ego vobiscum eum belligerare statuo. Vos autem, si nunc eum propulsetis: prudenter facturos dico. sin differetis: id neque cum voletis, facere poteritis. Et usque adeo ab aliorum consilijs mea discrepant, ut mihi videatur, nec de Chersoneso, nec de Byzantio esse nunc consultandum: sed tum his succurrendum, & precauendum ne quid eis accidat: & ducibus, qui nunc sunt illic, omnia quibus indigent, mittenda: tum de omnibus Gracis deliberandum, ut in maximo periculo constitutis. Exponam autem vobis, qua de causis ita metuum: ut, si recte sentio, sententie mea accedatis, & rationem aliquam vestrum ipsorum saltem, si omnino alios negligitis, habeatis. sin nugari & mentis affici errore videbor: neque nunc neque in posterum mihi ut sano auscultetis. Philippum igitur magnum è paruo & humili ab initio paulatim esse factum, & Gracos dissidere mutuo, & agitari seditio-nibus: & multò minus credibile fuisse, tantum eum è tantillo fore, quàm nunc, cum adeo multa intercept, etiam cetera subacturum, & reliqua eius generis omnia, qua commemorare possem, pratermittam: sed illud ei video concessisse mortales omnes, à vobis initio facto, de quo antea semper vniuersa Græca bella extiterunt. Quid igitur illud est? Agere quicquid ei libet, & singulatim quosuis ita concidere, & spoliare Gracos, & inuadere atque opprimere vrbes seruitute. Atqui patroni vos tres & septuaginta annos Gracorum fuistis: patroni item undetriginta, Lacedæmonij. Fuerunt & Thebanorum extremis hisce temporibus aliqua vires, post pugnam Leuctricam.

Sed

Magnitudo periculi, & causæ timoris.

A Eὐ Φρονῶν, ἐκ τῶν ὀνομάτων μάλιστα, ἢ τῶν πραγμάτων, ἢ ἄλλοις εἰρηνεύειν ἢ πολεμεῖν ἑαυτῷ σκέψαιτ' αὐτὸν; & δέεις πᾶς, ὁ τοίνυν Φίλιππος. ὁ ἐξ ἑσέως, ἀρτι τὸ εἰρηνεύειν γεροντίας, & πῶς διὰ τοῦτο ἐρατὴ γένῃ, & δὲ τὸ ἐν χερρὶ νῆσων νῦν ὄντων ἀπεσιλμμένων σέρριον καὶ δορίσκον * καὶ ἐλάμβανε καὶ οὗτο ἐκ σέρριον τείχεος καὶ ἱερῶν ὄρων ἐρατῶς ἐξέβαλεν, οὗς ὁ ἡμέτερος ἐρατῶς κατέσκησε. καὶ τὰ ταῦτα παρὰ τῶν, πῶς ποιεῖ; εἰρηνεύειν μὲν γὰρ ὠμωρόκει, καὶ μὴ εἰς εἴρη. πῶς δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἢ τῶν μελὲς τῇ πόλει; εἰ μὲν γὰρ μικρὰ ταῦτά ἐστιν, ἢ μὴ δὲν ὑμῖν αὐτὸ ἐμελεν ἄλλος αὐτὸ εἰς λόγος ἔπος. τὸ δὲ οὐ σέβεις, καὶ τὸ δίκαιον. * αὐτὸ δὲ τῇ μικρῶς, αὐτὸ δὲ τῇ μεγάλῃ. ὁ παρὰ τῇ αὐτῇ ἐχθρὸν δυνάμειν. Φέρε δὲ νῦν, λυγρὸν εἰς χερρὶ ὄντων, καὶ βασιλῆος καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες ὑμετέρων ἐγνώκασιν εἶναι, ἔχοντας εἰς πέμπτην, καὶ βοηθεῖν ὁμολογεῖ, καὶ ἡμετέρας ταῦτα πῶς ποιεῖ; Φησὶ μὲν γὰρ & πλεμῖν. ἐγὼ δὲ πᾶσι δέω ταῦτα πῶς ποιεῖν ἐκείνους ὁμολογεῖν ἄλλῃ τῇ πρὸς ὑμᾶς εἰρηνεύειν. ὡς τε καὶ μετὰ τὸν ἀπὸ μὲν, ἐν δὲ τοῖς παλαιῶν ἀκατασκευάζοντα, καὶ νῦν δὲ τῇ θάλασσῃ παριόντα, καὶ τὰ ἐν πελοποννήσῳ σκιδώμενον, καὶ πᾶσι δὲ ὅσα πρὸς αὐτὴν μὲν τὸ δυνάμειος ποιεῖν, λυγρὸν Φησὶ τὸ εἰρηνεύειν, καὶ πολεμεῖν ὑμῖν. εἰ μὴ καὶ οὗτο τὰ μηχανήματα ἐφιστάμενος εἰρηνεύειν ἔχον Φησὶ, ὡς αὐτὸ ταῖς τείχεσιν ἡδὴ περὶ σκιδώσιν. ἀλλ' ἔφησθε. ὁ γὰρ οἷς αὐτὸν ἐγὼ ληφθεῖν, ταῦτα πρὸς αὐτὸν καὶ κατασκευάζοντα, ἔτ' ἐμοὶ πολεμεῖ, καὶ μὴ πᾶσι βάλῃ, μὴ τῷ τῷ δὲ. τίς γὰρ ὑμῖν κινδυνώσεται; αὐτὸν πῶς ποιεῖ; τῷ, τὸ ἑλλήσποντον ὑμῶν ἀλλοτρίω θύειν τῷ, μετὰ τὸν καὶ τὸ βόας τὸ πολεμεῖν ὑμῖν ἡμετέρας κινδυνώσεται, πελοποννησίους ταῖς εἰς Φρονῶν. εἴτε τὸ τὸ μηχανήματα δὲ τὸ πόλιν ἐφιστάμενος καὶ κατασκευάζοντα. τῶν εἰρηνεύειν ἄλλῃ ἐγὼ φῶς πρὸς ὑμᾶς; πολλὰ γὰρ καὶ εἰ. ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡμετέρας αὐτὸν ἐφιστάμενος. δὸς ταῦτας ἐγὼ γὰρ αὐτὸ πολεμεῖν ὑμῖν ὀρίζομαι. ὑμᾶς δὲ εἰ καὶ ἀμυνήσεται ἡδὴ, σὺ Φρονῶν Φησὶ. εἰ καὶ αὐτὸν ἐφιστάμενος. & δὲ τῶν ὅταν βέλεσθε, δυνάσεται πῶς ποιεῖ. καὶ πᾶσι τὸν γὰρ ἀφῆκα τὸ ἄλλων, ὡς ἀνδρες ἀθλοῦσιν, τὸ συμβεβηκότων, ὡς τε, & δὲ δοκεῖ μοι πᾶσι χερρὶ ὄντων νῦν σκοπεῖν, & δὲ βουλεύειν. ἀλλ' ἐπὶ ταῖς αὐτῶν ταῖς καὶ διατηρεῖται μὴ τὸ πάθος, καὶ τοῖς ἔστιν ἐκείνῳ νῦν ἐρατῶς, πᾶσι δὲ ὅταν αὐτὸ δέωνται, ἀποστείλαι βελέσθαι μὲν τὸ πᾶσι πάντων τῶν ἑλλήνων, ὡς ἐν κινδυνώ μετὰ τῶν κατὰ τῶν. βέλομαι δὲ εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς ἐξ ὧν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἔτω φοβερά μιν. εἰ μὲν ὁρθῶς λογιζομαι, μετὰ τῇ τῷ λογισμῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ὑμῶν γὰρ αὐτὸ, εἰ καὶ μὴ τῶν ἄλλων ἄρα βέλεσθε, πῶς ποιεῖ. * αὐτὸ γὰρ ῥεῖν καὶ τετυφώσθαι δοκῶ, μὴ τὸ νῦν, μὴ τὸ αὐτὸς ὡς ὑμῖν νοντὶ μοι πᾶσι τῇ. ὅπ' μὲν δὲ μετὰ τῇ καὶ μικρὰ καὶ παρὰ νῦν τὸ καὶ ἀρχαῖς οἱ Φίλιππος ἡνῆ. καὶ ἀπίστως καὶ σπουδαίως ἐχθροὶ πρὸς αὐτὸν οἱ Ἕλληνες καὶ ὅπ' πολλὰ τῶν δόξοτερον καὶ πᾶσι τὸν αὐτὸ ἐξ ἐκείνων ἡμετέρας καὶ νῦν, ὅπ' ἔλω παρὰ προεῖληθε, καὶ τὰ λοιπὰ ὅπ' αὐτὸν ποιεῖται καὶ πᾶσι δὲ ὅσα πᾶσι αὐτὸν ἐχομεν διεξελθεῖν, παρὰ τῇ. ἀλλ' ὅπ' συγκεχωρηκότας ἀπαντας ἀνδρώπας, ἀφ' ὑμῶν ἔξ' αὐτῶν αὐτῶν, ὑπὲρ δὲ ἄλλον ἀπαντα γέροντον ἀπαντες οἱ πόλεμοι γερόντας οἱ Ἕλληνες. πῶς ἐστὶ τῶν; τὸ ποιεῖν ὅ, καὶ βέλεται, καὶ κατὰ εἰς ἕκαστον ἔτασσι παρὰ τῇ, καὶ λαοποδῶν τὰ τῶν ἑλλήνων, καὶ καταδουλεύει τὰς πόλεις, δῆλοντα. καὶ τοῖς παρὰ τῇ μὲν ὑμεῖς, ἐξ ὁμήγεοντα ἐπὶ καὶ τρία τῶν ἑλλήνων ἐγενεσθε. παρὰ τῇ τῇ, τρία γὰρ ἐνός δέοντα, λακεδαίμονιοι. ἰσχυροὶ δὲ τι καὶ ἡγεῖσθαι οὗτο πελοποννησίου πούπουσιν ἡγερόντας, μετὰ τῇ ἐν λαοποδῶν μάχην. ἀλλ'

ἀλλ' ὅμως, ἔσθ' ὑμῖν ἔπε θηβαίοις, ἔπε λακεδαιμονίοις,
 ἔσθ' ἐπ' ὧπλι, ὡ ἀνδρες ἀθλῳαῖοι, συνεχωρήθη ἔπε ὑπὸ
 τῷ ἑλλάνων, ποιεῖν ὅ, π βέλεσθε, ἔσθ' ἐπελθῶ δ' εἰ. ἀλλὰ
 τῷ τ μὲν ὑμῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς τότ' ἔσιν ἀθλῳαῖοις, ἐπὶ
 δ' ἡ ἴσιν ἐ μετρίως ἐδόκην περισφένεσθαι, πάντες ὧν το
 δεῖν πολεμεῖν, καὶ οἱ μὴ δ' ἐν ἐγκαλεῖν ἔχοντες αὐτοῖς,
 μὲ τῶν ἡδονημῶν, καὶ πάλιν λακεδαιμονίοις ἀρξά-
 σις παρελθῶσιν εἰς τὸ δῶνασθαι τὸ αὐτῶν τούτων ὑ-
 μῖν, ἐπὶ δ' ἡ πλεονάζειν ἐπεχείρην, καὶ πέρα ἔ μετρίου
 τὴ κατ' ἐσθλότητι εἰκέναν, πάντες εἰς πόλεμον κατέστησαν,
 καὶ οἱ μὴ δ' ἐν ἐγκαλεῖν αὐτοῖς, καὶ τί δ' εἰ σὺν ἄλλοις
 λέγῃ; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ λακεδαιμόνιοι, ἔσθ' ἐν αὐτοῖς
 πῶν ἐχόντες ἐξ ὁρχῆς ὅτι ἡδονήμεθ' ὑπὸ ἄλλῃ λων. ὅ-
 μως ὑπὲρ ὧν σὺν ἄλλοις ἀδικημῶνας ἐωρῶμεν, πολε-
 μεῖν ὡήθημεν δεῖν, καὶ τοῖς πᾶσι δ' οὐ ἐξ ἡμάρτηται, ἐ
 λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς τριάκοντ' ἐκείνοις ἔπεισι, καὶ τοῖς
 ἡμετέροις παρ' ὧν ἐν τοῖς ἐσθλότησιν ἐλάττειν, ὡ
 ἀνδρες ἀθλῳαῖοι ὧν φίλιππος ἐν τοῖς τοῖς καὶ δεκά ἔχ
 ἔλεις ἔπεισι, εἰς δ' ἡπτοπαλζῇ, ἡδονήκε σὺν ἑλλῳας, μᾶλ-
 λον ἢ, ἔσθ' ἐπελθῶσιν μέρους τῶν ἐκείνων, καὶ τῶν ἐκ-
 θραχῶν ῥημάτων ῥάδιον δεῖται. ὅλῳ τῶν μὲν δ' ἡ, καὶ
 μεθ' ὧν, καὶ δόλοισιν, καὶ δ' ὅς καὶ τριάκοντα πᾶ-
 λεις δὲ θράκης, εἰ, ὡς ἀπὸ σῶς ἔτῳς ὡμῶς ἀνῆρκεν,
 ὡς τε μεθ' ὧν, μεθ' εἰ πᾶσι τὸ ἀκίδησαν, εἶναι ῥάδιον
 περισφένεσθαι εἰπὶν καὶ τὸ φάκῳ ἐν τῷ πᾶσι ἄ-
 νηρημῶν, σιωπῶν ἀλλὰ ἡ τῆς αἰτίας, πᾶσι ἔχῃ; ἔχῃ τὰς
 πόλεις καὶ τὰς πολιτείας αὐτῶν * ἀφῆρηται, καὶ τῶ
 τῶν ἀρχίας κατέστησε παρ' αὐτοῖς, ἵνα μὴ μόνον κατὰ
 πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἐν τῷ δ' ἐλατῶσιν; εἰ δ' ἐν τῷ
 βόλῃ, πόλεις σὺν ἡδονῇ τυραννῶνται; καὶ πᾶσι ἐν νήσῳ
 πηλοῖς θηβαίων καὶ ἀθλῳῶν; ἐξ ἀρρήδῳ ἐν τοῖς δ' ἡ
 σολαῖς ῥα φέει, ἐμοὶ δ' εἰς εἰρήνῃ πᾶσι σὺν ἀκίδη ἐλ-
 με βελομῶνας; καὶ ἐξ ἀρρήδῳ μὲν πᾶσι, τοῖς ἔργοις δ' ἐ
 ἐ ποιεῖν ἀλλ' ἐφ' ἐλλῳασι τὸν οἶχεται. περὶ τὸν ἡκεν
 ἐπ' ἀμβροσίαν ἡλῖν ἔχει, τῆς αἰτίας τῶν πόλιν ἐν πηλο-
 σιν ἡσῶ. μεγάρους ἐπὶ ἐλάττει πᾶσι. ἔσθ' ἡ ἐλλῳας,
 ἔσθ' ἡ βαρβαρῶν, πᾶσι πλεονεξίαν χωρεῖται τῶν ὧν.
 καὶ πᾶσι δ' ὅρῳ πᾶσι οἱ ἑλλῳες ἀπαντες καὶ ἀκίδητες, ἐ
 πᾶσι μεν πᾶσι πᾶσι πᾶσι τῶν πόλιν ἀλλῃ καὶ ἀ-
 γανакτῶμεν. ἔτῳς ἡ κακῶς ἀκίδηται καὶ διορῶν-
 γμετα κατὰ πόλεις, ὡς τ' ἀρῇ τ' ἡμέρον ἡμέρας, ἐ
 δ' ἐν ἔπε τῶν συμφερόντων, ἔπε τῶν δ' ἐόντων πᾶσι
 δ' ὡς ἀκίδη, ἔσθ' ἐσθλῶν, ἔσθ' ἐκωνῶν βοηθείας καὶ
 φιλίας ἔσθ' ἐμῶν πᾶσι σῶσθαι. ἀλλὰ μείζων γινόμενον
 τὸν αὐθῶν πᾶσι διορῶμεν τὸν ῥῶν κερδῶν αὐτοῦ τῶν,
 ὅν ἑλλῳας δόλοισιν, ἐκαστῶν ἐγνωκῶς ὡς γέ μοι δο-
 κεῖ ἔχῃ ὅπως σῶσθαι τὰ τῶν ἑλλῳῶν σκοπῶν ἔσθ' ἐ
 πᾶσι πᾶσι. ἐπὶ ἐπε ὡς περ πᾶσι δ' ἡ, ἡ κατὰ σῶν
 πᾶσι πᾶσι, ἡ πᾶσι ἄλλου κακοῦ, καὶ τῶ πᾶσι πᾶσι
 δ' ὡς πᾶσι αὐφῶν πᾶσι πᾶσι. ἔσθ' εἰς ἀκίδη
 δ' ἡ πᾶσι, καὶ μῶν, κακῶς γέ γέ, ὅπῳ μὲν ὑπὸ λακε-
 δαιμονίων, ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐπαχον οἱ ἑλλῳες, ἀλλ' οὐκ
 ὑπὸ γνησίων γέ ὄντων τῆς ἐλλῳας ἡδονῶν καὶ τὸν
 αὐτὸν τρόπον αὐτοῖς ὑπὸ λακεδαιμονίων, ὡς περ αὐτοῖς ἡδονῶν,
 ἐν ἑστία πᾶσι γνησίων γνησίων, δ' ὡς τὴν μὴ καλῶς,
 μὴ δ' ὅρῳ πᾶσι αὐτὸ μὲν τῶν, ἔσθ' ἐμῶν πᾶσι
 καὶ κατὰ ῥῶν ὡς δ' ἐ πᾶσι πᾶσι, ὡς ἐ κληρονό-
 μῳ τῶν ὧν πᾶσι ἐπὶ πᾶσι, σὺν εἶναι λέγῃ. εἰ δ' ἐπε δ' ἡ
 λος, ἡ ὑπὸ βολιμαῖς τὰ μὴ πᾶσι πᾶσι ἀπὸ πᾶσι
 ἐλῶναι πᾶσι, ἡ ἀκίδη ὡς μᾶλλον δεῖν, ἐ πᾶσι ὅ
 γῆς ἄξιον πᾶσι πᾶσι αὐτοῖς εἶναι. ἀλλ' ἔχῃ ὑπὲρ φι-
 λίππῳ, ὡς ἐκείνους πᾶσι πᾶσι ἔτῳς ἔχῳσιν ἐ μόνον
 ἔχῃ ἑλλῳας ὅλῳ, ἔσθ' ἐν πᾶσι πᾶσι ἔσθ' ἐν τοῖς ἐλλῳασι.
 ἀλλ'

A Sed tamen neq; vobis, neq; Thebanis, neq; Lacedæmonijs
vlllo vnquam tempore, Athenienses, concessum fuit hoc
à Grecis, vt quod libitum esset, ageretur. Neq; multis ver
bis est opus. Sed & vobis, ac potius illius temporis Athe
nienfibus, cum quosdam non tractare moderatè viderē
tur, omnes putabant bellum esse inferendum: non modò
qui affecti erant iniuria: sed ij etiam, qui nihil queri de
eis poterant: & rursus, Lacedæmonijs imperantibus, &
eundem quem vos tenueratis, principatum adeptis,
cum insolescere cœpissent, & immoderatus instituta ve
tera conuellerent, omnes bellum intulerunt, ij etiam,
qui nihil de eis querebantur. Et quorsum attinet refer
re ceteros? Quin nos ipsi, & Lacedæmonij, cum ab ini
tio nihil dicere possemus, quo alteri ab alteris violati ef
semus: tamen propter iniurias, quibus alios affici vi
debamus, bellum esse gerendum putauimus. Verùm o
mnia quæ à Lacedæmonijs peccata sunt per triginta il
los annos, & à maioribus nostris per septuaginta mino
ra sunt, Athenienses, ijs, quæ Philippus tribus & decem
non totis annis, quibus aliquid esse cœpit, in Grecos com
misit: imò nec minima pars illa sunt horum, idq; paucis
ostendi verbis facile potest. Ac Olynthum quidem, &
Methonam, & Apolloniam, & duas & triginta vrbes
in Thracia omitto: quas vniuersas adeò crudeliter ex
cidit, vt si accesseris, nec an vnquam habitata fuerint,
facile dicas: & gentem tantam Phocensium deletam ta
ceo. Sed Thessalia qui status est? Nōne & vrbes & re
publicas eis ademit? & Thessalam in quatuor præse
fecturas diuisit: vt non singula oppida duntaxat, sed
gentes etiam seruirent. Euboica porrò vrbes nōne iam
tyrannis parent, eaq; in insula vicina Thebis & Athe
nis? nōne aperte scribit in literis, Mihi verò pax est cū
ijs, qui mihi parere volunt? Neq; verò hæc scribit, re ipsa
non exequitur: sed Hellespontum inuadit, & pridem
Ambraciam aggressus fuit: Elidem habet, tantam Pelo
ponnesi vrberem: Megaris nuper insidiatus est. neque Græ
cia, neq; Barbaria hominis auariciam capit. Quæ cum
Græci omnes & audiamus, & videamus: non alij lega
tos mittimus ad alios, non indignamur: sed adeò sumus
amentes, atque oppidatim, tanquam fossis interiectis &
vallis, separati, vt in hunc vsque diem neq; rationibus
nostris consulere quicquam, neque officio vlla ex parte
fungi possimus, neque inire concordiam, neque societa
tem auxilij & amicitie vllam facere: sed incrementa
potentie Philippi securè negligamus: idq; tempus dum
alius perit, vnusquisque in lucro deputare decreuerit,
(vt mihi quidem videtur) non de procuranda Græco
rū salute cogitationis aliquid laborisq; suscipiat. Atqui
eum, tanquam conuersionem atq; accessionē febris, aut
alterius mali, etiam in illum qui sibi procul à periculo
nūc abesse videtur, inuasurū: nemo est qui nesciat. Iam
illud quoque nostis, quicquid à vobis & Lacedæmonijs
Græci perpeSSI fuerunt: ea saltē à germanis Græcia ciui
bus esse perpeSSos: idq; perinde estimari potuit, ac si filius
natus in ampla familia legitimus, aliquid nō bene neq;
recte administraret. Is, ob id ipsum dignus esset reprehen
sione & accusatione: sed enī vt alienū, aut non heredem
eorum, illa facere, non posset dici. Quòd si seruus aut
subditicius ea quæ nihil ad ipsum attinerent, perderet
& vastaret, ô Iupiter, quanto id indignius & grauius
ferendum esse omnes dicerent? Num verò erga Phi
lippum & eius actiones ita nunc affecti sumus? qui tan
tum abest vt Græcus sit, Græcisue vlllo modo coniunctus:
vt nec

Exaggeratio iniuriarum Philippi & otioſitatis Græcorum.

ut nec inter Barbaros sit honesto loco natus, sed perditus A Macedo, unde frugi municipiū olim nullū emi potuit. At qua extrema contumelia abstinet? Nonne præterquam q̃ vrbes euertit, etiā Pythijs præest, cōmunibus Græcorū ludis: Quod si ipse abfuerit, seruos suos mittit certamini præfuturos? Nonne Pylas, & Græcia aditus tenet? nōne præsidys & peregrino milite loca illa tuetur? Nonne etiā in accipiendis Apollinis oraculis prerogatiuā habet, repulsis nobis & Thessalis & Doriensib; & alijs Amphictyonibus: in cuius dignitatis societate nec Græci omnes veniunt? Nonne Thessalis præscribit rationem gerende reipublicæ? nōne peregrinos milites ad Porthmum mittit, populū Eretriensem electuros? nōne alios Oreum, Philistidem tyrannum imposituros vrbi? Sed Græci tamen hæc tolerant: eodemq; modo, quo qui grandinē (ut mihi quidem videtur) spectant: optat quisq;, ne in suos agros deferatur: prohibere conatur nemo. Tantum aut abest ut illatas ab eo Græciæ cōtumelias quisquā vindicet: ut neq; suas quisq; iniurias ulciscatur. hoc enim iam extremum est. Nonne Corinthiorum oppida, Ambraciam & Leucadem, inuasit? nōne Achæis Naupactum ademptam, Aetolis traditurum iurauit? nōne Thebanis Echinum eripuit? An non contra Byzantios nunc ducit exercitum: socios quorum? nōne vestros? Omitto cetera, sed Chersonesi maximam habet urbem Cardiam. Cum ad hunc modum tractemur omnes: cunctamur, & effeminati sumus, & ad proximos respicimus, alijs alijs dissidentes, eo tam aperte nobis insultante. Quid verò facturum putatis eum: qui in vniuersos ita est petulans: ubi nos singulatim omnes subegerit? Quæ igitur causa est harum rerum? Neque enim sine ratione & iussa causa, vel tum adeo alacres erant ad libertatem defendendā omnes Græci, vel nūc, ad tolerandam seruitutem? Fuit tum aliquid, fuit Athenienses in populi animis, quod nunc non est: quod Persarum opulentiam vicit: quod Græcia libertatem asseruit: quod neque naualibus, neque terrestribus in prælijs succubuit. id postquam nunc perditum est, omnia corrumpit, & totā Græciam sursum deorsum permiscuit. Quid igitur fuit illud? Nihil multiplex, aut artificiosum: sed vniuersale & perpetuū odium eorum, qui à dominandi cupidis, aut etiam Græciā corrumpere conantibus, pecuniā accipiebant. Grauiissimum crimen erat, si quis acceptorum munerum conuinceretur: eumq; maximis pœnis afficiebant: neq; deprecationi erat, aut venia quicquā loci. Proinde occasionem singularū rerum, quam Fortuna etiam negligentibus contra attentos, & ignauissimis contra strenuissimos sæpè suppeditat, à nemine vel oratore, vel imperatore nūdinari licebat: neq; etiam concordiam inter nos: neq; dissidentiam aduersus Barbaros & tyrannos: neq; deniq; tale quicquam. Nunc tanquam è foro & diuendita sunt hæc omnia: & contra importata ea, per quæ Græcia & perijt, & laborauit. Ea quæ sunt? Admiratio, si quis aliquid accepit: Risus, si confitetur: Venia, si conuincitur: Odium, si quis ista reprehendit: cetera omnia, quæ pendent à corruptelis. Nam & triremes, & multitudo hominum, & pecuniarij redditus, & reliqui apparatus copia, cetera deniq; quibus vrbiū vires estimari solent, nūc omnia multo & plura & maiora sunt, quàm superiori ætate: sed vniuersa hæc inutilia, irrita, manca sunt per eos qui cauponantur. Ac eum quidem esse nunc statum rerum, ipsi profectō videtis: neq; meo testimonio indigetis

ἀλλ' ἐδ' ἐ βαρβάρους ἐντύθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν· ἀλλ' ὁ-
 λείθρου μακεδόνων, ὅθεν ἔσθ' αὐδράπιδον ἀπ' αὐτῶν
 ἐδ' ἐν τῷ περὶ περὶ πρὸς αὐτῶν. καὶ τοι, τὴ τῆς ἐσχάτης ὑ-
 βρεως δόπολ' ἐστ'· ἔσθ' ὡς τῷ πόλ' ἐς αἰρηκτικαί, τῆς
 μὲν τὰ πύθια, τ' κρινόν τ' ἐλλήνων ἀγῶνα· καὶ αὐτὸς
 μὴ παρῆ, οὗ δ' ἔλ' ἐς ἀγνοοῦσιν ἐστὶν ἐπὶ. κύριος
 ἢ πολὺν, καὶ τῶν δ' ἐπὶ τῆς ἐλλήνων παρόδ' ἐστ' ἐπὶ καὶ
 φηραῖς· ἐξ ἐκείνης τῆς τόπ' ἐς τῆς κατέχ'· ἐξ ἣ' ἐ
 πλὴν περὶ μακρίαν τῆς ἡβ'· παρ' οὗτος ἡμῶς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 καὶ δωρεάς, καὶ τῆς ἀλλοῦς ἀμφικύβονας· ἡς ἐδ' ἐπὶ
 ἐλλήσιν ὅπως μέτεσθ'· ἡρᾶται ἢ τῆς αὐτῆς, ὅν ἵνα ἡρᾶται
 τὸ πόνον πολιτ' ἐστ'· περὶ δ' ἐξ ἐκείνης, τῆς μὲν, εἰς πο-
 θμὸν, τ' δ' ἡμῶν ἐκβαλοῦντας τ' ἐρετρίαν· τῆς δ' ἐπὶ
 ὠρεῶν, Φιλιππῶν τυράννον καταστήσαντας· ἀλλ' ὅμως
 ταῦθ' ὁρῶντες οἱ ἐλλήνες, αἰετοῦσι καὶ τὸν αὐτὸν τὸ
 πόνον, ὅν περ οἱ πλὴν χάλασαν, ἔμοι γε δοκῶσι θεωρεῖν.
 δι' ὅμοιοι μὴ κατ' ἐαυτῆς ἐκαστοῦ ἡμέρας· κωλύει ἢ
 ἐδ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς μόνον δ' ἐπὶ οἷς ἡ ἐλλὰς ὑβρίσεται
 ὑπὸ αὐτῆς ἐδ' ἐπὶ αἰμύεται· ἀλλ' ἐδ' ὑπὲρ αὐτῶν
 ἐκαστὸν ἀδικεῖται, τῷ τῷ ἢ τῷ τῷ ἐστ'· ἔσθ' ἐπὶ
 δ' ἵαν ἐπὶ ἀμφοτέρων ἐλλήσιν καὶ λαοῦ καὶ δ'· σὺν ἁ-
 χαῖων ναυπηγὸν ἀφελόμενον, ὁμῶς κεκέναι αὐτῶν
 πρὸς αὐτῶν· ἔσθ' ἡμῶν ἐκείνων ἀφ' ἡμέρας καὶ νύκτ'
 δ' ἐπὶ βυζαντίους πορδύεται, συμμάχους ὄντας ἐκ ἡ-
 μῶν· ἐπὶ τῶν, ἀλλὰ χερρόνησον πλὴν μεγίστην ἐκ τῶν
 λιν καρδίαν. ταῦτα πᾶσι παρ' ὅντας ἀπαίτες, μέλλο-
 μεν καὶ μαλακίζομεθα, καὶ πρὸς τῆς πλῆθους βλέπο-
 μεν, ἀπὸς ἑλπίδας ἀλλήλους, ἔσθ' φανερώς πάντας ἡμῶς
 ἀδικεῖται καὶ τοι τὸν ἀπὸς ἀσπλῆγως ἔσθ' ἡμῶν
 νόν, τὴ εἰσάγει, ἐπειδὴ κατ' ἐνα ἡμῶν ἐκαστὸς κύριος
 ἡμέρας, ποιήσιν· τὴν αὐτὴν τῶν· ἔσθ' αὐτῶν λόγου
 καὶ δικαίας αἰτίας ἔσθ' τῶν· ἔσθ' εἰχον ἐπὶ μὲν πρὸς
 ἐλδοῦσαν ἀπαίτες οἱ ἐλλήνες· ἔσθ' νύκτ' πρὸς τὸ δου-
 λῶν· καὶ τὴ τῶν, ὡς ἀνδρες ἀθληταί, ἐπὶ τῶν
 πολλῶν θηροφάντας, ὁ νύκτ' ἐστ' ὁ καὶ τῶν πρὸς αὐτῶν
 ἐκρήσθ' πλῆθους, καὶ ἐλδοῦσαν ἡγε πλὴν ἐλλὰς· καὶ
 ἔσθ' ναυμαχίας, ἔσθ' πρὸς μάχης ἐδ' ἐπὶ ἡμέρας.
 νύκτ' δ' ἀπολωλός, ἀπαίτες λευμαίνονται καὶ αὐτῶν καὶ
 κατὰ περὶ τῶν ἐλλήνων πρὸς ἡμῶν. τὴν καὶ
 τῶν· ἐδ' ἐπὶ πικίλουν ἐδ' ἐπὶ σφόν· ἀλλ' ὅτι τῆς πρὸς τῶν
 ἀρχῶν αἰε βυζαντίων, καὶ θηροφάντας πλὴν ἐλλὰς,
 ἡμῶν λαμβάνοντας, ἀπαίτες ἐμίσουν· καὶ καλε-
 πῶνται τῶν, τὸ δωροδοκοῦντας ἐξ ἐλεγχθῶν καὶ τι-
 μωρίας, μεγίστη τῶν ἐκείνων· καὶ πρὸς ἡμέρας ἐδ'
 μία καὶ ἐδ' ἐπὶ συγγνώμη. τὸν οὖν καὶ μὲν ἐκαστὸς τῶν πρὸς
 γμάτων, ὅν ἡ τύχη καὶ τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τὸν πρὸς
 χόντων καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ ἐλδοῦσι ποιεῖν, καὶ τῶν πρὸς
 τὰ ἀπὸς πρὸς πρὸς τῶν, πολλὰς πρὸς πρὸς
 καὶ καὶ πρὸς πρὸς πρὸς τῶν λεγόντων, ἐδ' ἐπὶ τῶν πρὸς
 τηροῦντων, ἐδ' ἐπὶ πρὸς ἀλλήλους ὁμοφροῦν, οὐδ' ἐπὶ
 πλὴν πρὸς τῆς βαρβάρους καὶ τῆς τυράννων ἀπὸς,
 ἐδ' ὅλως τῶν πρὸς ἐδ' ἐπὶ. νύκτ' δ' ἀπαίτες ὡς πρὸς ἐξ
 ἀρχῶν ἐκ πρὸς πρὸς ταῦτα αὐτῶν καὶ τῶν· ἡμῶν τῶν,
 ὑπὸ ὧν δόπολ' ἐκ ἐκείνης ἡ ἐλλὰς. ταῦτα δ' ἐπὶ τῆς
 ζήλος, εἰς εἰς ἐπὶ ἡ. γέλως, αὐτῶν ὁμολογῶν συγγνώμη,
 τοῖς ἐλεγχόμενοις. ὡς, αὐτῶν τῶν ἐπὶ πρὸς τῶν
 πάντα, ὅσα ἐκ τῶν δωροδοκεῖν ἡμῶν καὶ πρὸς τῶν
 ἐπὶ σώματων πλῆθους, ἐπὶ ἡμῶν πρὸς ἐπὶ, καὶ τῶν
 κατασκευῆς ἀφ' ἡμῶν καὶ τῶν, οἷς αὐτῶν ἐκ τῶν
 πρὸς κρινόν, νύκτ' ἀπαίτες ἐπὶ πρὸς καὶ μείζων ἐπὶ τῶν
 πλῶν. ἀλλ' ἀπαίτες ταῦτα ἀρῶντας, ἀπὸς πρὸς, αὐτῶν
 ὑπὸ τῶν πρὸς γίνεσθ'· ὅτι δ' ἔσθ' ταῦτα ἔσθ' πρὸς
 νύκτ' ὅσθ' δ' ἡμῶν καὶ ἐδ' ἐπὶ πρὸς πρὸς ἐπὶ μαρτυροῦν.

Causa igna-
uix est, lu-
xur feruies
auaritia, ad
proditio-
nem impel-
lens.

Reprehen-
ſio licentię
prodito-
rum, & tri-
ſtia proditi-
onũ exē-
pla.

qui discordia laborant, turbatig, sunt: quorum nemo pro agri defensione, propter diffidentiam, prodit: adductis machinis illos oppugnat. Vi interim taceam: nihil eum habere discriminis inter hyemem & aestatem: neque ullum illi esse tempus eximium, quod intermittat. Quae cum omnes sciatis: providendum vobis, & non committendum est, ut bellum in nostram ditionem ingruat: ne, dum ad Laconici belli simplicitatem respicitis, collafrangatis: sed quam diutissime ante cauendum: ac rebus gerendis & apparatibus, ne domo se moueat, efficiendum: non confertis manibus decertandum. Nam ac bellum, multa natura nobis sunt commoditates: modae facere velimus, quae debemus, Athenienses: natura regionis illius: cuius magnam partem hostiliter diripere & infestare poterimus: alia sexcenta. Sed ad praelium melius ille, quam nos, est exercitatus. Neg, verò solum ita sentiendum est, aut ille belli operibus ulciscendus: sed & animo & cogitatione: quig, apud vos eius causam agunt, odio prosequendi sunt. Neque enim hostes extra urbem superari possunt, priusquam eos qui intra urbem illi operam nauant, puniueritis. Quod, ita me amet Iupiter, aliq, dij, neg, potestis vos facere, neque vultis. Sed in eam stultitiam venistis, aut delirium, aut nescio quid dicam (sepe enim illud etiam vereri mihi subit, ne quod numen res agitet) ut conuicij, aut inuidia, aut dictærij gratia: quaecumq, vobis causa in mentem inciderit: homines mercenarios (quorum quidam haud negaturi sint se esse tales) dicere iubeatis: & rideatis, si quibus conuicia fecerint. neg, dum hoc graue est, quanquam graue: sed & illud eis dedistis, ut minore cum periculo rempubl. gerant, quam vestri defensores. Atqui spectate, quanta ex eo mala existant: quod eos qui tales sunt, audire vultis. Dicam autem ea quae omnes intelligetis. Erant Olynthi quidam in magistratu, Philippi studiosi, & in omnibus ei rebus obsequentes: quidam optime sentiebant, & seruitutem à ciuibus depellere nitebatur. Vtri autem patriam perdiderunt? aut vtri equites prodiderunt, quibus proditis, Olynthus interijt? Philippi studiosi: atq, ij dum vrbe incolumi, eos qui ciuibus suis optime consulebant, ita calumniabantur, ita criminabantur, ut etiam ad eijciendum Appollonidem populus Olynthiorum impelleretur. Neg, verò apud hos solos ista consuetudo malorum omnium causa fuit, alibi verò nusquam: sed Eretrie, postquã digressio Plutarcho, & peregrino milite, populus urbem tenebat, & Porthmum: alij summam rerum ad nos transferebant, alij ad Philippum. his in plerisque, ac potius in omnibus auscultantes miseri & infelices Eretrienfes, tandem adducti sunt, ut suos defensores eiceret. Proinde misso Hipponico, socius & amicus eorū Philippus, & peregrinis mille, muros Porthmi diruit, & tres imposuit tyrannos, Hipparchum, Automedontem, Clitarchum: & postea bis regione expulit, cum iam seruari vellent: misis primùm illis cum Eurilocho militibus: deinde alijs cum Parmenione. Et quorsum attinet agere pluribus? Orei porrò Philippi negotium agebant, Philistides & Menippus, & Socrates, & Thoas, & Agapaus, qui nunc tenent urbem: & hæc norant omnes. Homo autem quidam Euphræus, qui aliquando hic apud vos habitauit, hoc efficere conabatur, ut liberi essent, & seruirent nemini. Quibus is iniurijs & contumelijs ab Oritano populo fuerit affectus, multa dici possent. Anno autem ante excidium, prodicionis reum fecit Philistidem,

Φιλιπείδην, καὶ οὗ μετ' αὐτῶν αἰδομένοι, ἃ πρῶτον
 πύσι, συστρεφέντες ἢ ἀνθρώποι πολλοί, ἐχορηγὸν ἔχον-
 τες Φίλιππον, καὶ πρυτανεύοντες παρ' ἐκείνου· ἀπά-
 γουσι τὸν Φραγίον εἰς τὸ δεσμοτῆρον ὡς συνταράτ-
 ταν τὴν πόλιν. ὁρῶν δὲ ταῦτ' ὁ δῆμος ὁ τῶν ὠρε-
 τῶν ἀντὶ τῶ μὲν βοήθειν, τοὺς δὲ δεσποτυμπαίνουσι τοῖς
 μὲν, ὅκω ὠρῶν, τὸν δὲ ὀπιπῆδον εἶναι ταῦτα πα-
 θεῖν ἐφίκετο, καὶ ἐπέχαιρε. μετὰ ταῦτ' οἱ μὲν, ἐπ' ἐξουσίας
 ὁ πόσις ἡβούλοντο, ἐπράττον, ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται,
 καὶ κατεπείθεον τὴν πρῶτην. τῶν δὲ πολλῶν εἰς
 αἰδοίτο, ἐστὶν καὶ κατεπείθεον, τὸν Φραγίον οἷα
 ἔπαθε μεμνημένον. οὕτω δὲ ἀθλίως διέκειντο, ὥς τε ἂν
 πᾶσι περὶ ἐτόλμησεν. οὐδὲς τοῖς κακῶς περὶ οὐδὲς
 ῥῆσαι φωνῶν, πρὶν Διπτοκράτους περὶ τὰ τεύχη
 προσήσαντο οἱ πολέμοιοι. τῇ δὲ πρῶτῃ οἱ μὲν, ἡμῶντο,
 οἱ δὲ, πρὸς δίδουσαν. τῇ δὲ πρῶτῃ οὕτως ἀλγέσις αἰσχροῦς
 καὶ κακῶς, οἱ μὲν ἀρχαῖοι, καὶ τυραννῆσι, οὗ τὸ πᾶν
 ζοντες αὐτοῦ, καὶ τὸν Φραγίον, ἐπίμους ὄντας ὁποῦ
 πεινῶν, οὗ μὲν ἐκαλόντες, οὗ δὲ δεσποκτείναντες. ὁ δὲ
 Φραγίος ἐκείνῳ, ἀπὸς φάσεν αὐτὸν, ἔργῳ μαρ-
 τυρήσας, ὅτι καὶ δικαίως ἐκατέρωθεν ὑπὲρ τῆς πόλεως
 σῆκε Φιλίππον. τὴν γὰρ αἰτίαν, θυμῶς ἐξέσας, ἔ-
 τας ὀλυνθίους, καὶ τὰς ἐρετριεῖς, καὶ τὰς ὠρετῆρας ἡδὲν πρὸς
 οὗ ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντας εἶχεν, ἡ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ
 ὅπερ ἐπὶ ὑμῖν· ὅτι, τοῖς μὲν ὑπὲρ τῆς βελτίστου λέ-
 γουσιν, ἐδὲ ἐχλομένοις ἐστὶν ἐνίοτε πρὸς χάριν οὐ-
 δὲν εἶπεν. τὰ γὰρ πρῶτα ἀνάγκη σκοπεῖν, ὅπως σω-
 θήσεται. οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς οἷς χαρίζοντο, Φιλίππον συμ-
 πρᾶττεσιν, εἰς φέρειν ἐκείδον· οἱ δὲ ἐδὲν, δεινὸν ἐφα-
 σιν πολέμειν, καὶ μὴ πειθεῖν· οἱ δὲ ἀγνοοῦντες, εἰς
 ἑως ἐγκατελήθησαν. τὰλλα τὸν αὐτὸν τρόπον οἱ μὲν
 πάνθ' ἵνα μὴ καθ' ἑκάστη λέγω. οἱ μὲν, ἐφ' οἷς ἡδὲ χα-
 ρισθῶν, ταῦτ' ἔλεγον. οἱ δὲ ἐξ ὧν ἐμελλον σωθῆσθαι
 οἷς προσήσαντο ἀπέχου. πολλὰ δὲ καὶ τὰ τελευτήσας,
 οὐχ οὕτως ὥς πρὸς χάριν, οὐτε δὲ ἀγνοοῦντες οἱ πολλοὶ
 προσήσαντο· ἀλλ' ὑπεκατακλινόμενοι, ἐπὶ δὲ τοῖς ὁλοῖς
 ἡττάσθαι ἐνόμιζον. ὁ γὰρ τὸν Δία, καὶ τὸν Διόσκω, δέδοι-
 κα ἔγωγε μὴ πάμπαν καὶ ὑμῖν· ἐπὶ δὲ αὐτῶν εἰδῆτε, ἐκ λο-
 γισμῶν μὴ δὲ ἐν ὑμῖν ἐνόν· καὶ οὗ εἰς τῶν ὑπὲρ ὧν
 μᾶς ὦν. καὶ ὁρῶν δὲ, ἀλλὰ δὲ συσπέρμεν, ἡ γὰρ ἐξέπλη-
 δεῖ, ἡ δὲ ἀγνοοῦντες, εἰς χαλεπὸν πρῶτα ὑπὲρ αὐτοῦ
 πόλιν, καὶ τοῖς μὴ γήροισι, ὡς ἀνδρες ἀθλῶνται, τὰ πρῶτα
 ματ' ἐν τῷ τῷ, πρὸν αὐτοῖς γὰρ μυριάκις κρείττον, ἡ καλα-
 κεία τὴν ποιῶν Φιλίππον, καὶ πρὸς τὸ ὑπὲρ ὧν λε-
 γόντων πινάς, καλὴν γὰρ οἱ πολλοὶ νῦν ἀπὸ λήφασιν ὡ-
 ρῆτ' χάριν, ὅτι τοῖς Φιλίππου φίλοις ἐπέτρεψαν αὐ-
 τοῦ, τὸ γὰρ Φραγίον ἐάσω. καλὴν γὰρ ὁ δῆμος ὁ ἐρε-
 τῆων, ὅτι οὗ ὑμῶν περὶ μὲν πρὸς τῶν ἀπὸ λήφας· καὶ
 πρὸς τῶν ὡς ἐδὲν αὐτὸν. δὲ ἀλλὰ οἷς μαθηγόμενοι,
 καὶ πρὸς τῶν καλῶς ὀλυνθίων ἐφείσας, τὸ μὲν λα-
 οῦ ἐν τῷ παρῶν χρόνῳ ἀνῆλθον, τὸ δὲ πολλῶν δὲ
 ἐκαλόντων, μωρία, καὶ κακία, τὰ τοιαῦτα ἐλπίσαν· καὶ
 κακῶς ἐκαλόμενοι αὐτοῦ, καὶ μὴ δὲ ὧν προσήκει
 ποιεῖν ἐβέλοντες· ἀλλὰ τὸ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν λεγόντων, ἀ-
 κροωμένους· τῇ δὲ αὐτῇ ἡγεῖσθαι πόλιν εἰκεῖν τὸ μέγε-
 θος· ὥς τε μὴ δὲ αὐτῶν, οἱ ποιεῖν δὲ πρὸν πείσεσθαι, καὶ μὲν ἐκεί-
 νό γε αἰσχροῦ, ὑπερὸν ποτ' εἶπεν, συμβαίνουσιν πινός· πρὸς
 γὰρ αὐτῶν ταῦτα γράμματα· τὸ Δία, ἐδὲ γὰρ τὸ, τὸ ποιῶ-
 σαι, καὶ τὸ, καὶ τὸ μὴ ποιῶν. πολλὰ δὲ εἰπὴν ἐχοιεν ὀλυν-
 θιοὶ νῦν, ὅτι εἰ προσήσαντο, καὶ αὐτὸν ἀπώλοντο. πολλὰ
 αὐτῶν εἶπεν· πολλὰ φωναί· πολλὰ τῶν δεσπολόν-
 των ἐκαστοί. ἀλλὰ τῶν τούτων ὁ Φελίος αὐτοῖς· ἑως αὐ-
 τῶν γὰρ τὸ σκάφον, αὐτὸν μείζον, αὐτὸν ἐλαττον ἢ
 τὸ τε

A dem, & gregales eius: animaduersis eorum conatibus.
 Concitati autem homines multi, & praeitorem habentes
 Philippum, & consilij eius instructi, abducunt Eu-
 phraem in carcerem, ut reipublica perturbatorem. Ea
 videns populus Oritanus, hunc adeo non adiuvit, illós-
 ue in cruciatum egit: ut nec his irascetur, & illum
 merito illa ferre diceret, eiq; insultaret. Deinde illi tan-
 tam nacti potestatem, quantam voluerant: id agebant,
 ut oppidum caperetur: & rem confecerunt. Quod si
 quis e populo sensisset: tacebat, & erat attonitus, memor
 quid Euphrae accidisset, adeoq; misere cum eis ageba-
 tur, ut non prius auderet quisquam, tali imminente ma-
 lo vocem rumpere, quam instructa acie ad muros acce-
 derent hostes. Tum demum hi oppidum defendebant:
 illi prodebant. Oppido ita capto, flagitiose & male, isti
 imperant, & tyrannide potiuntur: is qui tum & semet-
 ipsos & Euphraem defendebant, omniq; fungi officio
 cupiebant, partim eiectionis, partim occisionis. Euphraeus au-
 tem ille semetipsum iugulavit: re ipsa testatus, se iure &
 integre pro civibus restitisse Philippo. Quid nam igitur
 causa sit, miramini fortasse, cur & Olynthij, & Eretri-
 enses, & Orita magis Philippi defensoribus fauerint,
 quam suis? Eadem causa, quae & apud vos: Quod ij qui
 reipubl. consultum volunt, ne quidem si cupiant, quic-
 quam ad gratiam dicere aliquando possunt. Nam res
 ipse ut incolumis sint, prouidendum est: illi, his ipsis quae
 in Philippi commodum agunt, gratiam ineunt. Tribu-
 tum conferre iubeant: illi nihil. bellum gerendum esse
 dicebant, & diffidendum: illi pacem agendam, donec
 circumuenti sunt. Cetera eodem ferè modo omnia, ne
 singula referā. Alteri igitur ea dicebant, quae in presen-
 tia delectarent: alteri, quae ad incolumitatem in poste-
 rum retinendam pertinerent: eaq; cum offensione con-
 iuncta. Multa autem vulgus etiam postremo, non tam
 vel gratia causa, vel per ignorantiam ferebat: quam
 quod cedendum esse temporibus videbatur: postquam
 se omnino esse impares putabant. Quod idem, ita me a-
 met Iupiter & Apollo, vereor, ne vobis etiam accidat,
 postquam videritis vos consilio nihil proficere. Atq;
 eos qui vos eò redigunt, non horreo, sed detestor. Aut enim
 de industria, aut per ignorantiam, in difficultatem ad-
 ducunt rempublicam. Verum absit, Athenienses, ut res
 eò redeant. Mori enim milles praestat, quam per assenta-
 tionem Philippo quicquam conficere, & aliquos vestri
 defensores abijcere. Praeclara nunc Oritano populo re-
 lata est gratia, quod Philippi amicis se commiserunt,
 Euphraem autem impulerunt. Praeclara populo Ere-
 triensium, quod vestros legatos repulerunt, Clitarcho
 se dederunt. Seruiunt illi sanè, flagris afficiuntur, &
 torquentur. Praeclare Olynthijs pepercit, qui ut Lasthe-
 nem magistrum equitum creauerunt, sic Apolloni-
 dem eiecerunt. Stulticia & ignavia est talia sperare,
 atque interim male consulere, & nusquam officio fun-
 gi velle: is autem qui hostium causam agunt, audien-
 dis, urbem tanta magnitudine se incolere existima-
 re, ut extra omne periculum posita sit. Atqui turpe
 illud est, si quid post acciderit, dicere: Quis verò pu-
 tasset hac futura? Hercule verò: illud enim atque il-
 lud faciendum fuerat: & hoc & hoc non faciendum.
 Multa nunc dicere possint Olynthij, quae tum si praeui-
 dissent, non perijissent: multa Orita, multa Phocenses,
 multa quicunque perierunt. Sed quidnam hac eis profunt?
 Dum nauis est incolumis, siue ea maior siue minor sit:

A despera-
 tione reuo-
 cat Athe-
 nenses ad
 vigilatiam
 & prouide-
 tiam.

Peroratio,
per enume-
rationem,
& exhorta-
tionem.

tum decet & nautam, & gubernatorem, & omnem vi-
rum esse strenuum: utq. nec de industria, nec impru-
dens, quisquam eam euertat, prouidere. Nam ubi ma-
re superat, inane est studium. Quare nos quoq. Athe-
nienses, dum sumus incolumes: dum urbem maximam
habemus: dum opportunitates plurimas: dum existima-
tionem honestissimam: quid agamus, iamdudum ali-
quis in hoc consessu libenter fortassis rogaret? Ego pro-
fecto dicam, atq. etiam decernam: ut, si voletis, exequa-
mini. Vbi ipsi in primis vim propulsamus, & instrui-
mur, triremibus, pecunijs, & militibus dico (etenim si
alij uniuersi in seruitutem consentiant, vobis certe pro
libertate certandum est) hac igitur omnia ubi instru-
xeritis, & Graecis declaraueritis: ceteros iam conuoce-
mus, & qui hac edocturi sint, legatos passim dimitta-
mus, in Peloponesum, Rhodum, Chium, ad Regem Persa-
rum inquam. Neq. enim ab illius rationibus abhorret,
ne istum euertere sinamus omnia: ut, si persuaseritis,
socios habeatis & periculorum & sumptuum, si sit ne-
cesse: sin minus, rem saltem differatis. Quia enim cum
viro, non cum cōiuncta ciuitatis viribus bellum est: ne
hoc quidem nullum habet usum: neq. superioris anni
legationes in Peloponesum ille fuerunt irritae, quas ego
& Polyuctus optimus ille vir, & Hegesippus, & Clito-
machus, & Lycurgus, & alij legati passim obuiimus: neq.
accusationes, quibus rebus effecimus, ut ille represso im-
petu nec Ambracia inuaderet, nec in Peloponnesum ir-
rueret. Illud autem non dico, si ipsi nihil quod necesse est,
pro nobismet ipsis agere velimus, alios esse cōuocandos.
Etenim absurdū fuerit, ut qui ipsi sua deserunt, aliena
se curare profiteatur, & dū praesentia negligunt, rerum
futurarum metum alijs proponant. Non dico hac: sed
Chersonesitani militibus pecuniā dico esse mittendam,
& alia quaecūq. postulāt faciēda: ipsi autē nos instrua-
mur, & fungamur officio primi: ac tū demū ceteros Gre-
cos conuocemus, congregemus, doceamus, admoneamus.
Hac sunt ciuitatis tāta praedita autoritate, quantā vos
obtinētis. Sin putatis Chalcidēses Graciam seruaturus,
aut Megarēses, vos molestias actionū vitaturos: non re-
ctē putatis. Bene enim cū illis agitur si eorū quisq. mase-
rit incolumis. Vobis, vobis id est agendum: Vobis maiores
vestri munus & decus id per multa & praeclara & ma-
gna discrimina partū reliquerūt. Sed si unusquisq. qd
cupit, id requirens sedebit, & hoc spectabit, ne quid sibi
laboris capiendam sit: primum nunquam eos inueniet
qui rem gerāt. Deinde metuo, ne omnia quae nolumus,
facere sit necesse. Nā si qui essent, iam olim inuēti essent,
cum quidē vos ipsi nihil agere velitis. Sed non sunt. Ego
igitur hac dico, hac decerno: & puto nunc etiā res posse
emendari, si hac fiant. Si quis autem his melius aliquid
habet: dicat & suadeat. Quod autem vobis probatum
fuerit: id omnes deos precor ut sit ex usu reipublicae.

LIBANII ARGUMENTVM QVARTAE
in Philippum orationis.

Demosthenis orationis argumentum est, quod preceden-
tis neq. quicquam in ea inest amplius aut peculiare, prae-
ter illam de concordia rationem. Quā enim diuites a pau-
peribus dissentiant: Demosthenes operam dat, ut seditionem
compescat: plebi suadens, ne diuitum fortunas publicet: di-
uitibus, ne lucellum illud quod ē publico percipiunt, tenuio-
ribus inuideant. Suadet etiam Atheniensibus, ut regis Persa-
rum per legatos societatem expetant.

DEMO-

A τό τε γὰρ καὶ νῆαυτιν, καὶ κυβερνήτην, καὶ πάντ' ἀνδρά
ἐφεξῆς πρὸς θυμὸν εἶναι: καὶ ὅπως μὴτ' ἐκόν, μὴτ' ἀ-
κόν μηδὲς ἀνατρεῖν τὴν πόλιν, σκοπεῖσθαι, ἐπεὶ δὲ ἡ
θάλασσα ὑπερέχει μάταια. ἡ σπουδὴ καὶ ὑμεῖς τῶ-
ν νῆων, ὡς ἄνδρες ἀθληταί, ἕως ἐσμὲν σῶοι, πόλιν μεγί-
στην ἔχοντες, ἀφορμὰς πλείους, ἀξιώμα καλλίστην. τί
ποιῶμεν, πάλαι τις ἡδ' ἔως αὐτῶς ἐρωτήσων καὶ ἡμεῖς.
ἐγὼ νῦν δὲ ἐρῶ, καὶ γράψω δ' ἐξ ὧς, ἀν' βέλῃσθε, καὶ
ρογνήσετε, αὐτοὶ πρῶτον ἀμυνόμενοι καὶ πρὸς τοὺς
ζόμενοι τρεῖς, γρημασί, καὶ στρατιώταις λέγω. καὶ γὰρ,
αὐτοὶ πάντες δ' ἐλθεῖν δὴ ποὺ συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑ-
μῖν γ' ὑπερτ' ἐλδ' ἡμετέρας ἀγωνιστέον. πῶς ταὶ δὲ πῶς
ταὶ πρὸς τοὺς ἀσπίδας, καὶ πῶς ταὶ τοῖς ἔλλησι φα-
νεροῖ. τὰς ἄλλας ἡδ' ὡς ἀκαλῶμεν. καὶ γὰρ πῶς ταὶ δὲ
δ' ἀξίον, ὡς ἐκπέμπωμεν πρὸς τοὺς πάντας, καὶ εἰς πλο-
πύνησον, εἰς ῥόδον, εἰς χίον, ὡς βασιλείας λέγω, ὡς δὲ γὰρ
τῶν ἐκείνων συμφερόντων ἀφ' ἡμετέρας, τὸ μὴ τὰ τὸν ἑαυτοῦ
πάντα καὶ ὑπερέχει. ἢ ἐὰν μὲν πείσῃ. καὶ ἡμεῖς
ἔχητε τῶν κινδύνων, τῶν ἀναισθημάτων, αὐτὴ δὲ ἡ
εἰ δὲ μὴ. γρημασί γὰρ ἐμπλήτῃ τις πρὸς ἀγμάσιν, ἐπεὶ δὲ γὰρ
ἐπὶ τοῖς ἀνδρά, καὶ ἔχῃ συνεσώσης πόλεως ἰσχύον ὁ πόλε-
μος. ὡς δὲ τὰ ἀγρήσον, ὡς αὐτοὶ πέρυσιν πρὸς τοὺς
πελοπόννησον ἐκείναι, καὶ καὶ ἡμετέρας. ὡς ἐγὼ, καὶ πολὺ-
θωκίος, ὁ βέλπτος ἐκείνους, καὶ ἡγήσας, καὶ καὶ τὸ μα-
χος καὶ λυκέρτος, καὶ οἱ ἄλλοι, πρὸς τοὺς ἀναισθημάτων. ὡς
ποιοῦμεν δὴ πρὸς ἐκείνους, καὶ μὴτ' ἐπὶ ἀμφοτέρων
ἐλθεῖν, μὴτ' ἐς πελοπόννησον ὁρμήσῃ. ὡς μὲν τοὶ λέγω
μηδ' ἐν αὐτοῖς ὑπερ αὐτῶν ἀναγκάσειν ἐθέλοντας ποι-
εῖν, ὡς ἄλλας ἀκαλῶμεν. καὶ γὰρ εὐθεῖς, πᾶσι οἰκεία αὐ-
τοῖς περὶ μένους, τὰ ἀλλοτρίων φάσκον καὶ ἐὰν. καὶ τὰ
πυρόντα περὶ ὧντας, ὑπερ τῶν μελλόντων ὡς ἄλλας
φασκόν. οὐ λέγω πῶς ταὶ ἀλλὰ τις μὲν ἐν χερρόνησῳ,
γρημασί δὲ ποσειδῶν Φημί δ' εἶναι, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἀξίον
ποιοῦν. αὐτοῖς γὰρ πρὸς τοὺς ἀναισθημάτων, καὶ πρὸς τοὺς ἀγρή-
σοντας, τὸ τε καὶ ὡς ἄλλας ἔλληνας συγκαλῶμεν, διδασ-
σκον, καὶ πρὸς τῶν. πῶς ἐπὶ πόλεως ἀξίωμα ἐχέσῃ, ἡλί-
κον ὑμῖν ὑπερέχει. εἰδ' οἷοσθε, χαλκιδέας τῶν ἐλδ' ἀ-
δασώσῃ, ἡ μεγαρέας, ὑμεῖς δὲ δὲ ποσειδῶντας τὰ πρὸς ἀγ-
μάσιν, καὶ ὁρῶντας οἷοσθε. ἀγαπήτην γὰρ, αὐτοὶ πέρυσιν
τῶν ἐκείνων. ἀλλ' ὑμῖν τὸ πρὸς ἀκτέον. ὑμῖν οἱ περὶ τοῖς
νοὶ τὰς τὸ γέρας ἐκείνων, καὶ κατέλιπον. καὶ πρὸς τοὺς
καλῶν, καὶ μετὰ τῶν κινδύνων. εἰδ' ὡς ἐλδ' ἡμετέρας
τῶν ἐκείνων καὶ ἐπὶ ταῖς, καὶ ὅπως μὴδ' ἐν αὐτοῖς ποιοῦσθαι
σκοπῶν. πρῶτον μὲν, ὡς δὲ μὴ πρὸς εὐρὴν ὡς ποιοῦσθαι
ταῖς. ἐπὶ ταῖς δὲ οἰκεία, ὅπως μὴ πᾶντα ὅσα ἐβουλόμεθα,
ποιοῦν ἡμεῖς ἀνάγκη γρημασί. εἰ γὰρ ἡμεῖς, εὐρὴν αὐ-
τοῖς, ἐνεκα τῶν μὴδ' ἐν ὑμῶς αὐτοῖς ποιοῦν ἐθέλῃ. ἀλλ'
οἷοσθε εἶναι. ἐγὼ μὲν δὲ πῶς ταὶ λέγω, πῶς ταὶ γράψω, καὶ
οἷοσθε ἐν νῦν ἐπὶ περὶ τοῖς ἀναισθημάτων αὐτοῖς πρὸς ἀγμάσιν, τὰ
τῶν γρημασί. εἰδ' ἐπὶ πρὸς τῶν τῶν βέλπτος. λέγε-
τω, καὶ συμβαλεῖται, ὅτι δὲ ὑμῖν δόξει, τὰς, ὡς πᾶν-
τες θεοὶ, πυνεγχεῖ.

LIBANIOTI PROΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ ΚΑ-
τα Φιλίππον τετάρτου λόγου.

Καὶ ὡς ὁ λόγος τὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν ἔχει πρὸς τὸν φιλίππον: καὶ
πᾶν ὡς ἐπὶ τὸν φιλίππον, πᾶν τὸ πρὸς τῆς ὁμοίας πολιτείας.
μα. διαφερομένων γὰρ τῶν πλουσίων πρὸς τοὺς πένητας, ὡς
δημοδότης καὶ ταῖς πένητας τὴν πόλιν. πρὸς μὲν δὴ μὴ πρὸς
ταῖς, μὴ δὴ μὴ τὰς τῶν πλουσίων ὡς τῶν πένητας. πρὸς δὲ
πρὸς τοὺς πένητας τῶν πλουσίων τῶν πλουσίων. πρὸς δὲ τῶν
πλουσίων, καὶ πρὸς τὸν φιλίππον βασιλέα, πρὸς συμμαχίας πρὸς
τοὺς ἀναισθημάτων.

ΔΗΜΟ-